

2

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

67606

Patent dodatkowy
do patentu

Kl. 67a,32/01

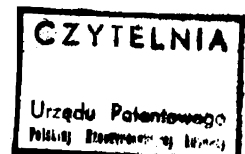
Zgłoszono: 20.II.1971 (P 146 367)

Pierwszeństwo:

MKP B24b 41/06

Opublikowano: 25.IX.1973

UKD

Twórca wynalazku: Włodzimierz Nyż

Właściciel patentu: Wrocławska Fabryka Urządzeń Mechanicznych, Wrocław
(Polska)

Zabierak do szlifowania kłów obrotowych

1

Przedmiotem wynalazku jest zabierak do szlifowania kłów obrotowych.

Znany sposób szlifowania kłów realizowany jest za pomocą celowo skonstruowanego urządzenia zamocowanego na szlifierce. Urządzenie przekazuje napęd od silnika poprzez przekładnię zębatą na wałek na którym znajdują się wymienne tarcze cierne nadające obroty dla szlifowanego kła. Tarcze cierne dostosowane są do różnych wymiarów części cylindrycznej szlifowanego kła. Kierunek obrotów kła jest przeciwny do obrotów tarczy szlifierskiej. Szlifowany kiel mocowany jest w uchwycie wrzeciennika szlifierki, przy czym uchwyt nie otrzymuje obrotów od wrzeciona szlifierki. Stosowanie tego rozwiązania jest utrudnione ponieważ wymaga każdorazowego założenia urządzenia na szlifierce i przystosowania do nowej partii szlifowanych kłów. Ponadto wysoki koszt wykonania urządzenia ogranicza stosowanie w szerokim zakresie.

Drugi sposób powszechnie stosowany przy szlifowaniu regenerowanych kłów obrotowych polega na tym, że obsługujący obrabiarkę pracownik za pomocą elastycznego cięgła założonego jednym zwojem na część cylindryczną nadaje dwukierunkowe obroty dla szlifowanego kła. Sposób ten jest uciążliwy, wymaga znacznego wysiłku pracownika, a także nie zapewnia bezpiecznych warunków pracy.

Celem wynalazku jest uniknięcie podanych niedogodności występujących w dotychczas stosowanych sposobach i urządzeniach szlifowania kłów obrotowych.

Zgodnie z wynalazkiem zagadnienie zostało rozwiązane

2

ne w ten sposób, że zaprojektowany został zabierak do unieruchomienia obrotu szlifowanego kła. Szlifowanie realizuje się analogicznie jak przedmiotu jednolitego przy wykorzystaniu obrotów wrzeciona szlifierki do tego celu przewidzianych. Zabierak ten posiada dźwignię zaopatrzoną w końcówki gwintowane. Do dźwigni przytwierdzona jest obejma z wygiętą nagwintowaną końcówką. Na szlifowany kiel nakłada się zacisk i jednocześnie przykręca do nagwintowanej końcówki dźwigni i nagwintowanej końcówki obejmy. Unieruchomienie obrotu kła realizowane jest siłą tarcia zacisku o budowie z charakterystyką sprężyny.

Wynalazek został dokładnie objaśniony na podstawie rysunku na którym fig. 1 przedstawia przykładowo zabierak w widoku z boku, fig. 2 — ten sam zabierak w widoku z przodu.

Jak przedstawiono na rysunku zabierak posiada dźwignię 1 zaopatrzoną w końcówki gwintowane 2 i 3.

Końcówka 2 dźwigni 1 wkręcona jest do uchwytu 4 i zabezpieczona przed wykręceniem nakrętką 5. Do dźwigni 1 przytwierdzona jest obejma 6 z końcówką gwintowaną 7. Do końcówki gwintowanej 3 i końcówki gwintowanej 7 przykręcany jest nakrętkami 8 zacisk 9 nakładany na część cylindryczną szlifowanego kła 10. Średnica d zacisku 9 jest zawsze mniejsza od średnicy części cylindrycznej szlifowanego kła 10. Zacisk 9 stanowi element wymienny dostosowany na średnicy d do różnych wielkości szlifowanych kłów. Zabezpieczenie przed obrotem kła 10 realizuje się poprzez budowę zacisku 9 z charakterystyką sprężyny.

3
Zastrzeżenie patentowe

Zabierak do szlifowania kłów obrotowych, znamienny
tym, że zaopatrzony jest w zacisk (9) zamocowany do

4
końcówki gwintowanej (3) dźwigni (1) i końcówki gwin-
towanej (7) obejmy (6) przytwierdzonej do dźwigni (1),
przy czym zacisk (9) posiada budowę z charakterysty-
ką sprężyny.

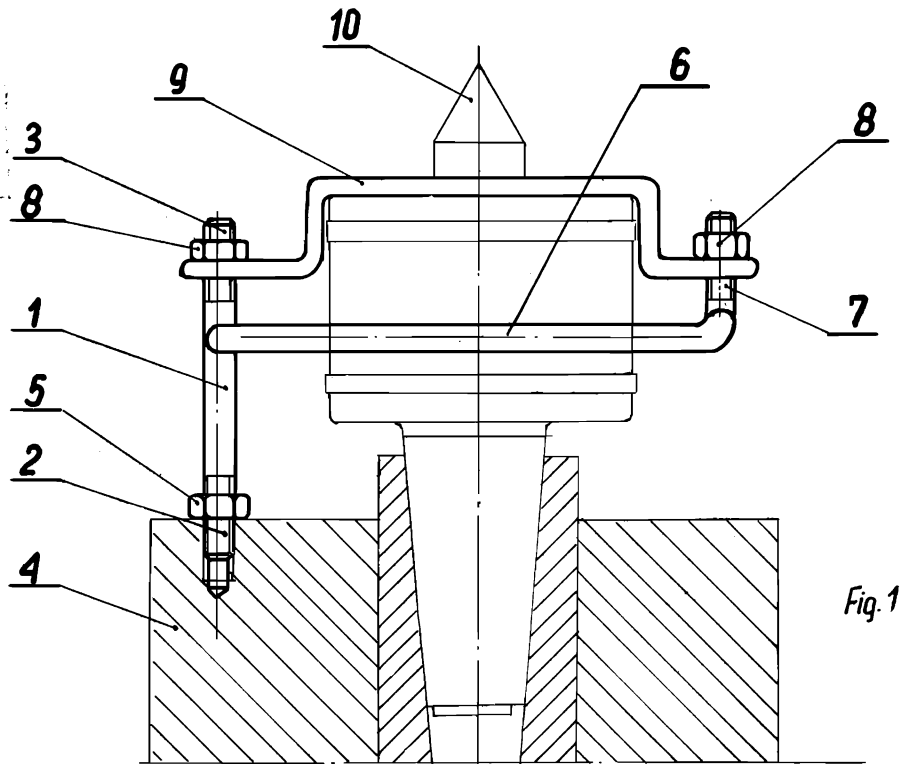

Fig. 1

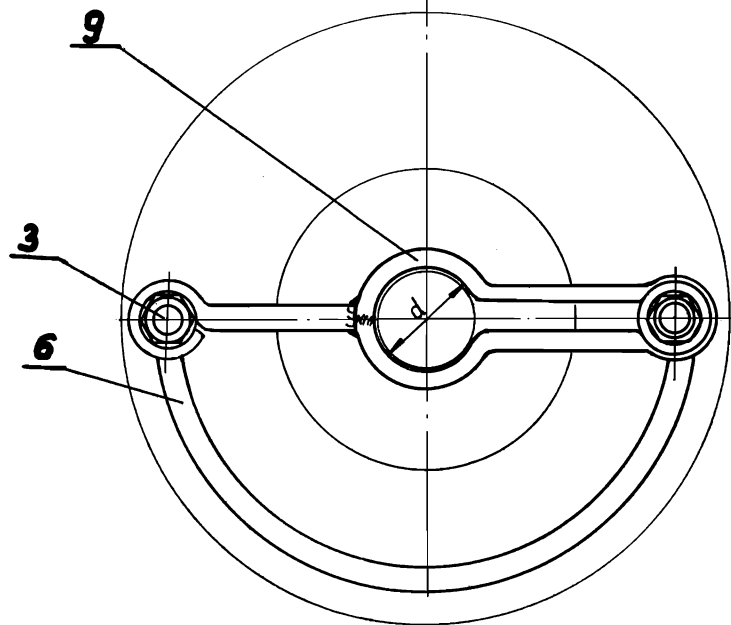

Fig. 2